

[Wilhjelm]

punkt, efter at bladet et par år havde været i økonomiske vanskeligheder, formulerede en støtteappel med henvisning til, at man burde have det blad, fordi man her fandt noget af den mere kvalificerede kritik af den politik, der blev ført herinde bl.a., og fordi en demokratisk debat ikke kunne undvære en sådan kvalificeret kritik, selv om man ikke var enig.

Pointen i dette her var, at selv om Politisk Revy måtte koste 4 gange så meget, som man kunne købe New Statesman til hver lørdag i København, og selv om man ikke havde råd til reportere rundt omkring i verden og ikke havde nær så kvalificerede skribenter og de for de flestes vedkommende måtte lave det blad i deres fritid, så havde det pågældende blad procentvis et større oplag, end New Statesman og Nouvel Observateur havde i de pågældende lande. Det viser, hvor utrolig vanskeligt det er, hvis man vil opretholde andet end ravnekrogsvilkår i et lille sprogområde. Derfor må der støttes, og derfor må der støttes selektivt.

Jeg ville selvfølgelig hellere have valgt et eksempel fra højrefløjen, men desværre ligger det jo sådan, at højrefløjen hverken har udvist talent eller kreativitet til at lave den slags ting, og de talentløse blade, de har lavet, som »Refleks« osv., har de jo aldrig haft problemer med at få massiv økonomisk støtte til fra erhvervslivet. Derfor skorter det lidt på eksempler fra den side. Men et støtteforslag som det, SF fremsætter, skulle selvfølgelig også gælde, hvis der kom noget kvalificeret, noget værdifuldt, noget debatskabende fra højrefløjen.

Til sidst vil jeg kun sige, at det undrer mig lidt, at f.eks. bøger ikke hører med til trykte medier i SFs definitioner her. Det er noget, der er behandlet i det omtalte udvalg, som altså endnu ikke har barslet, men som nogle af os var færdige med allerede for 6-7 år siden, og hvor man bl.a. henviste til et forslag svarende til den norske ordning. Igen ud fra den betragtning, at det især er marginaludgivelserne, dem, der har svært ved at komme op på det nødvendige minimumsoplæg, fordi sprogområdet er så lille, der må støttes selektivt.

Jeg vil også lige til sidst udtrykke undren over, at sådan noget som distributionsstøtten slet ikke indgår – det er jo meget væsentligt for især de mindre blade – og jeg vil gerne høre SFs kommentar til, om det er med over-

læg, at sådan noget som distributionsstøtten ikke er med.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti kan ikke støtte dette forslag fra SF, sådan som det er udformet. Vi er enige i, at det er godt med en mangfoldighed også i pressens udtryksformer, men vi ønsker ikke en statsstyret presse. Man kommer ikke uden om, at en direkte statsstøtte til pressen forudsætter statsstyring på en eller anden facon. Der er også i bemærkningerne lagt op til, hvordan man forestiller sig noget sådant eventuelt skulle være.

Dertil kommer, som mange ordførere har været inde på det, mediekommissionens arbejde. Jeg finder, som så mange andre ordførere har givet udtryk for, at det er rimeligt, at vi afventer resultatet heraf; hvad det måtte indebære, kan vi jo ikke vide nu, men det må være rimeligt at se sagerne i den sammenhæng.

Så har SF selv i bemærkningerne gjort opmærksom på, at der ydes en både direkte og indirekte støtte i dag. Vi mener, man bør hjælpe til en bedre og mere nuanceret form for pressedækning end den, vi har nu. Der nævnes momsfrigørelse, de lavere posttakster på visse områder og offentlige annonceringer. Disse ting synes vi også det er rimeligt at se nærmere på, så det vil vi gerne være med til i udvalget.

Som forslaget er udformet, kan vi altså ikke tilslutte os det, men vi vil gerne i udvalget drøfte mulighederne for disse ting, som er nævnt især i bemærkningerne.

Ib Christensen (DR):

Der ydes her i landet en årlig indirekte statsstøtte til dagspressen på omkring 500 mill. kr. Det er ca. 180 mill. kr. i posttakster, der ligger langt under omkostningerne og 6 mill. kr. i Dagspressens Finansieringsinstitut, og resten er momsfrigørelsen.

SF forestiller sig i dette forslag en produktions-, udviklings- og etableringsstøtte tildelt blade, som ikke gennem drifts-, overskuds-, formueforhold eller samarbejde med økonomisk formående virksomheder kan klare sig selv. Administrationen skal ske efter mønstret fra Statens Kunstfonds bedømmelsesudvalget: en snæver kreds med hyppig udskiftning.